

- אח"ח ישיבת סיום של סוכת המדינה.

- בקרב מניסה ברמלה עם קולים כהיחבים ושליחי המושבים.

11.12.49, יום ו' יב שבט.

ברחי עם טייבור ושדף חוכן ישיבת הסוכה המדינית. יוזמנו שהמוסדות
המדיניים אנשי מדע ולא מנהלים, הסוכה חוזמן לישיבת ככוננה לאחר הישיבה
ביום א'.

14.2.49, יום ב' טו' שבט

אטש נגש פשה ד. שוב עם הרומה וטל. הרומה הביא "קוי-האלום" של המלך:
קוי שביתת נסק - כמו שהם עכשיו, כלבד החיקון כלוד ורמלה. לא כירש אם רק יחזרו
ערביב לשני מקומה אלה, או שני המקומה יחזרו לערביב, ירוכלם החלק בינינו
וביניהם (לא בין לאומית), הם אחראים לחזית העיראקית (מבלי שיביד שהניופח
כוח או שהעיראקים נטוגים), דין אילה כדין חימה. בעזה וננגב יש להם ענין רב -
"אין להם מנוס מנקודות אלו". בענין המליטים לא נגע. הוא נטל אם הקו הוא גם
בלי לוד ורמלה, ומזוי ספת הקו ננגב (כי הוא סען שדם ההלסו ננגב) ואם יביא
יפוי כוח בשם העיראקים, על כך יענה בעוד ימים אחדים. הזכויים ישחררו - חבורות
הבורות. עלינו לענות לו בענין לוד ורמלה, ואם נכנס למו"ם על שלום.

- בעשר חגיגת ילדים בבית הסוכנות.

מח"א הודיעו לי בהוקר שלע"ע מנו רק 50% מחקולות בח"א (הצביעו בס"ח 30.000), קיבלנו בערך 62%. בחיטה הצביעו כ-19300, א - 12000, מ - 5000, מ - 568, ק. 711, ש. 413 (לנו בערך 63%) - ברטח-גן א - 2272, מ - 1550, מ 105, ק 130, ש 80 (לנו 55%). בנחניה א 936, מ 302, מ 119, ק 46, ש 58. בנצ. א 103, מ 153, מ 23, ק 15, כרחובות א 1927, מ 659, מ 108, ק 40, ש 24. חדרה: א 1095, מ 541, מ 90, ק 66. רעננה א - 541, מ 277, מ 50, ק 21, ש 4. כ"ס א 90, מ 430, מ 102, ק 100, ש 22. זכרון א 349, מ 62, מ 4, ק 1, ש 9. ירושלים הצביעו 6501 (מלבד חיילים - כ-2000) סזה 21 פסולים, 784 סמוקסקים, הכשרים 5696 מחלקים: א 3854, 67%, מ - 945 - 74.7%, מ. 351, ק 159, ש 387.

- באחת עשרה חגיגת נתיקה יער אצטט בעקר הגאי לזכר חללי מלחמת הסחרור.

- בשחים עשרה - ישיבת המכשלה.

- בח"א כנו 20931 (יש עוד קולות חיילים כ-3000 ו-5000 או יותר סמוקסקים) וחם מחלקים: א 12809 - 61.2%, מ 5901 - 28.1%, מ 749 - 4%, ק 700 - 3.3%, ש - 717 - 3.4%.

- בנתיקה היער בעקר הגאי אמרתי: לא ביער אשר נסע ולא במצבה אשר נקים יחקק וישמר זכר הגבורים אשר נסלו על גאולה עמם ופולדתם - אלא בלב העם היהודי, בלב כל בני ישראל, לא רק בדורנו אנו אלא עד סוף כל הדורות אצטט יחיה זכר הגבורה והתנארת של הלוחמים אשר העיזו ויכלו. אנו פוכעים יער ועוד נסע הרבח יערות למען הקים טהרו ככשאלתם ורצונם של הלוחמים אהר כסרו נשטם על הפרחת הארץ ובנינה, למען יוכל עם ישראל כולו, על כל גליוהיו לטוב לארצו פומכיות

ולחיות בה חיי-חרות ורווחה. ואם הורי הגבורים שנפלו, וכיחוד אתן האמהות
היקרות - האם העבריה שהיחה הסיד ספל האהבה הטוהר והנאמנות וכזכותה עברנו כל
מדורות הגלות במשך אלפי שנה - אנו יודעים מה גדול האבל והכאב אשר בלבכן, מה
גדולה האבדה אשר אבדה לכן - ואין לה שלומין. אבל אמהות ואבות יקרים אתם
זכיתם למה שלא זכו רבנות אמהות ואבות במשך כל הדורות אשר בניהם נרצחו ונסבחו
ונהרגו ללא טעם וללא מטרה במשך גלותנו הארוכה - בניכם היקרים נפלו למען יחיה
העם היהודי במולדתו משוחרר ועצמאי. אין בעמנו מעמד של מיוחסים ומעמד של
הסיודים שאני מאמין שאף פעם לא יהיה. אולם אני בטוח כשיבואו הדורות הבאים -
והם יבואו - לכתוב את כתב היחס של הגאולה המושלמת שראשיתה באה כיטינו לא
ירשטוח אותה באותיות של זהב - אלא באהבה ובתקווה - וירשטוח אז גם בניכם
ובנוהיכם הגבורים וגבורות ואם אתם האמהות והאבות בכתב היחס ההיסטורי וירע
עמנו מי חיו אלו שגידלו לנו בנים לבגורה ולתעארת ולמסירות - ויחיו גם הם וגם
אתם לנצח בזכרון האומה.

- בשלוש הלכתי לבית כנסת ישורון לשמוע לתמילה, כאשר הבטחתי אתמול להרב
ברלין. זו לי הטעם הראשונה כארץ ישראל שאני נוכח בבית כנסת בשעת תמילה.

בארבע נפתחה האספה הסכוננת.